

Sy-li spēwał,
Pilnje džětał,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatonk
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosc ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Čerstwosc da.

Njeh ty spēwał,
Swěrnje džětał
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ci khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ce! F.

Serbiske njedželske kopjeno

Saložit 1891 Khrjebjanski farar dr. theol. a fil. Bjedrič Sella.

W Budyščinje

3. meje 1936

Baugen

Njedžela Jubilate.

2. Kor. 4, 7—11.

Kražnosć erangelija.

Žadny wobras nam njepokasuje postawu našeho wulkeho japoschtoka Pawola, ale přes kwoje listy wón džěnjniski džěń hišćje žiwje k nam rěči. My žebj jeho přehdštajamy jako maleho, ponižneho a kireho muža. We wšćej ponižnosći wě žo wón wot Boha žameho do žwojeho czežkeho džěka stajeny, bjese wšćej dostojnosće wot Boha powołany. Haj, swonkownje nahladny drje tutón wotročk našeho knjesa njebe, hewak žebj Athenžy njebychu swěriłi jeho njebolaka mjenowacž. A Pawol žam nam w jenyh žwojich listow powěda, kač je Bóh jeho žlabemu czežu tež hišćje jenu czežu khorosć njesć napoložit. Kač je to možno, žo je Bóh runje tajkeho žlabeho sa žwojeho požola wujwolil? Čžehodla njeje žebj jeneho drugeho sa žwojeho japoschtoka scžinil, kotryž by jeho mjenu wjazny czežće cžinil? A tola je runje tutón žlabny, kiry, njenahladny Pawol był nawjetšči mižionar našej kšćesćijaniskeje žyrkwe sa wšće cžakny. Bóh njehlada na wožobu, ale wudželi žwoju hnadu, hdžezkuli žo jemu čže. Tak je žebj Bóh tež tutoho Pawola sa žwój grat wubral a wulke wěžy je wón přes njeho dał dokonjecž. Wón je i tamneje maleje židowskeje kšćesćijaniskeje wožady scžinil tu wulku kšćesćijanisku žyrkej, kotraž mějeske žwoje stawy po wšćem tehdomrišćim žwěcže. Pawol je to přehzo sa wulku hnadu žwojeho Boha wobhladowal, žo je wón to wšćo cžinicz žměl a tež jeho žlabe a kthore cžělo kšćesćeske po jeho krulej wěre žobu do hnadneho dara jeho Boha.

Jenož ščtož je žlabe přeh cžlowjekami, može jeho mjeno přehpowědacž;
w tutych žlabnych je Bóh možny.

My mamy tón ščaz w hlinjanah žudobjah. Haj, Pawol wě, žo je tež wón tajke hlinjane žudobje, kotrež može žo tak lohžy rosbicž. Njeh nihtón storčži do tuteho žudobja, njeh wono padnje, a hižom je wono rosbite a njeje wjazny k ničom. Wón, kotryž žo takle runa hlinjanemu žudobju, wón runje dyrbi we žebj khowacž tón drugi ščaz, tón rjany a drohi ewangelijon Jesom Khrjsta? Nihtón njelije nowe wino do staryh žudobjow, žo njeby žo wono ščasny, ale tu položi Bóh žwój drohi dar do tak žlabnych rukow. Wón to cžini, žo by ta přes měru kražna mōž byla Boža a niž wot cžlowjekow. Tutón ewangelijon wot Boha nam daty, žwěcži a wohrewa žam wot žo. Hdž budžiske nētk Pawol i wulkej ščezniwošću a i wulkej mozu wustupowal, by wón přes to jenož rjany blyšćez ewangelija šawodžewal. Wšćitžy bychu sa Pawola, tuteho wulkeho předarja šahorjeni byli a bychu žebj jeho wžoko cžescžili. A tola to nježmē tón cžlowjek byčž, kotryž cžlowjekow puta a jich žobu storhne, ale jenicžy Bože žłowo to je, kotrež cžini wšćitko nowe we cžlowjeku. Tehodla dyrbi předar we wšćej ponižnosći Bože žłowo přehpowědacž, žo wón njeby w žamopajnosći kražnosć tuteho Božeho žłowa pomjenšćil. Kōždy dyrbi jažnje špōnacž, tuta mōž, kotraž žo w předowanju jemi, wona njewukhadža i předarja ale wona je wot Boha žameho. Tehodla je žebj Bóh hlinjane žudobja wuběral, žo njeby naiče wōcžto na swonkownym žudobju wžajo wōstalo, ale žo by wono wopravdže sa tym hladało, ščtož je nam w nim ščhowane. Tak njeje tež japoschtok Pawol šadwělowal nad žwojej žlabosću, ale je we wutrobnej ponižnosći tón nadawł na žo wšć, kotryž je jemu Bóh napoložit a tón ščutk je žo derje poradžil.

Ščlyšćiš, luby kšćesćijano, tón ščutk žo derje poradži! Šsnano nožyš ty tež w žebj jedny drohi dar, tu rjanu parlu, ale ty žo mašy cžujesč, ty špōnawasč, žo ty nimaš došč možy we žwojej rěči. Šorzo žo we tebi hōri lubosć k two-

jemu Sbožnikej, ale ty nimašch prawe słowa, so by tež druhim mohł swoje wjezele tak rospowjedacž, so by so tež we nich horza lubošć i njemu šapłomjenika. Njehladaj pať na swoje brachi. Njemyšl šebi, so to leži jenož wscho w twojich rukach hacž so Bože słowo we wutrobach druhich šatorjeni. Ty dyrbišch wjedźecž, so bydli we tutym Božim słowje jena kražna mōz, kotraž njeje wot naš ale kotraž je jenicžy wot Boha. Tak šmy my wschitzy powołani, Bože słowo pschipo-wjedacž a nihton nješmē prajicž, so je wōn pschešlabny. Njej-ku runjewon najšlabšchi mjes nami našchi najmōznišchi pře-darjo? Kať trjechi naš to do najšlubšcheje wutrobny, hdyž my widžimy frutu wěru šhornych a bēdnych.

Pawoľ jako czežto špytowany japoschtol našcheho Knjesa nam šam se swojeho žiwjenja wē powjedacž, kať je Boža mōz pschezo šažo we tych šlabnych mōzna. We wschēch jeho nusch je tuta mōz we nim žiwa była a wōn je wschē cžažny nušy a czeřpijenja pschētrať. Wōn dopomina na to, kať je wōn psche-žo šažo na svojich dalokich a wobcžežnych pucžowanjach ža-koicž w bohatej mērje našhonik, ale wōn njeje so rudžik. Je-ho nješchecželjo šu jeho cžežnili, hdyžkuli mōzachu, ale ša-dwēlowať wōn tehodla njeje. Pawoľ bu se swojimi towar-šchemi pschescžehany wot wschelatic ludži najbōle pať wot ži-dow, kotřiz jeho najbōle hidžachu, ale wopuschcženy so wōn njeje ženje cžuť. Wōn bē podtlōcžowany, ale kōnz tehodla njeje wšať. Šaj, jako japoschtol Knjesa Šejom Khrysta nošnyche wōn štajnje šnamjo šmjercže na šebi. My tola wē-my, kať šu woni jeho hušto do jaštwā cžiknyli, so bydhu jeho škōnzowali. Woni chžychu jeho šamjenjowacž. Na wschelatē wašchnje štejachu woni ša jeho žiwjenjom, ale njeje wōn psche-žo šažo i jich rukow wuschol? Na šwojim cžele je wōn šjewik, so je Šesuž tōn Khrystuž, kotrehož wōn pschipo-wjedacše, wo-prawdže žiwy. Tak je so Bōh šam w žiwjenju japoschtola Pawoľa mōžny pošať. Šhto chžyl so bojecž? Wōn je tež našch šchit a našcha brōn. Njech pschiindu wschē te nušy a wschē te czeřpijenja kať na Pawoľa tať tež na naš, my mamy tōn šamy šlub kať wōn: Ša šym pola waš wschitke dny hacž do kōnz šwēta. We našchich žaloscžach a cžežnosćach je wōn našch wutrobny trošchť. Njech naš pschescžehaju jeho mjena dla, my wēmy, so njebudžemy ženje wopuschcženi, wōn je pschezo pola naš; wōn budže naš mōžnje šchitacž se šwojej prawizu, so njebychmy kōnz wšali.

Tať je nam šlabnym cžlowjekam, našchej šlabej a czežto doma pytanej žyrkwi, napoľožene jeho šwjate mjeno pschipo-wjedacž, ale my tehodla nješadwēlujemy, pschetož my wēmy, dokhož je Wōn pola naš, nješmējemny my na ničim nusu.

Dha wschať woštanu ja pschezo pschi tebi; pschetož ty dže-žišch mje ša moju pravu ruku. Ty wodžišch mje po šwojej radže a wošmjeich mje napoľledku i cžešcžu horje. Šdyž ja je-no tebe mam, dha ja ničžo njerodžu wo njebeša a šemju. Šacž mi runje cžeľo a dušcha šawutlitez; dha wschať ty šy, Božo, kōždy cžaš mōj wutrobny trošchť a mōj džel.

We pocže šwojeho woblicža dyrbišch ty šwōj šhlēb jēscž.

1. Mōš. 3, 19.

Šlōž: Ša, Knježe, džať Cži dawam.

Na šwēcže mamy špēwacž
Cžešć Knjesej našchemu,
Šswoj' džeľo šwēru džeľacž
Wschēm ludžom i wužitku.
Wšcho našche cžešćne džeľo

Nam Bōh Knjes žohnuje,
A dušchu, dušcha, cžeľo
Nam wobarnowacž chže.

Do wutrobny Bōh hlada
Tu kōždom' cžlowjetej
A džeľacž šebi žada
Tu i dušchu pobožnej.
Tať njeje šwērne džeľo
Tu ženje podarmo.
Duch, dušcha, tež to cžeľo
Ma wufublacž tu so.

Šdyž škōnzō šhadža šnowa,
Dže cžlowjek na džeľo,
A hdyž so wjecžor šhowa,
Ma i mēru lehnyčž so.
To kražny porjad Boži!
Tuž šebi rospomūmy,
Šhto so mam i mērej hodži,
So lud šmy šbožowny!

A hdyž džen šažo šwita,
Kiž Bohu šwjecžicž mam,
Naš Boža hnada wita,
Chže dacž wschēm cžlowjekam
We Bošy wotpocžowacž
A šwjecžicž njedželu,
Ša wēcžnosć pschihotowacž
Šsej dušchu nješmjertnu.

Bōh naš nej' štajik i hnēwu
A tež niz i šudženju,
Nē, doštacž we wobhnadženju
Wšcho šbožo w njeby.
Kať lubo šwoje džećzi
Ma Wōtz našch njebešiki!
Wschē tam we wēcžnym šwēcže
Šsej i hnadu šhromadži.

Špomū, lubny Knježe Božo,
Na šwoju dobrotu,
Daj cžažne, wēcžne šbožo
Tu šhudom' cžlowjestwu.
My chžemy Tebe šhwalicž,
Cže cžešćicž i wutrobu,
Cži džaťny wopor palicž,
Ša Twoju lubošć wšchu.

J. W.

Štaršchim našchich nowych pacžeřškich džećzi.

Štaršchich našchich pacžeřškich džećzi — runje tať jich kmō-trow a kmōtry — šcžehowaze šłowa wošebje nastupaja, ale tež kōždy drugi konfirmowany šchescžijan šmē je cžitacž a so dacž dopomnicž na šwōj pacžeřski cžaš a šwoju konfirmazižu a so pschi tym woprašhecž, hacž je wōn šwōj konfirmaziški šlub šwēru džeřať w šwojim žiwjenju.

Tola nētko so wobrocžu wošebje na našchich štaršchich: Š lētu Wašche džećžo šwōj šchcženiški šlub wobnowi; bōřny so tehodla nowa pacžeřška wucžba šapocžnje. A šnano je so Wašche džećžo — Wašch hōľz, Wašcha hōľza — hižom dawno na hodžinu wješeliťo, w kotrejž mōže i přenjemu rašej i šwo-jemu šararjej na pacžeřje hicž. Šaj wschať, pacžeřška wucžba je najpředny wēž Wašchich džećzi, ale, lubi štaršchi, tež Waš

wona nastupa! Tež Wy dyrbicze wjedźeć, shto chze tuta wucźba, kajke wotmynjenje wona ma.

Paczeriška wucźba chze, so Wasche džeczi hwoje žiwjenje natwarja na twjerdy sałożk, kiž rěka: Jesuś Chryśtuś. Wona chze konfirmadow domjesć do našeje Biblije, so bnychu tu-tón drohi poklad našeje křesćijanśkeje wěry derje sejnate a potom mohle wužiwać w žiwjenju. Wona chze jim prajić, so tež stary testament je Bože hwojate słowo a so sa cžłowjeła w našim němskim wótznym kraju woprawdže žana haniba njeje, we nim čitacź a i njeho wuknycź. Paczeriška wucźba chze izyła našich młodnych křesćijanow wucźicź waźne a hłowne wězy našeje wěry do trojjenicźkeho Boha, kotruž tak nuśnje trjebaja sa žiwjenje. Wona chze džeczi dale domjesć do žiwjenja našeje ewangelskeje zyrkwe kaž tež našeje wořady.

A wy starichi? **Sacź paczeriška wucźba to dozpē abo niz, to i wulkeho džela wot Waś, lubi starichi, wotwiśuje!** Kelto pšchi tym na Wasch dobry abo sly pšchiklad pšchindže, njemó-jećze řebi skoro wumynlicź!

Džecjom řo pšchi spocžatku paczeriškeje wucźby praji, so dyrbja, je-li so ras žaneho nuśneho wotdzerženja nimaja, njedzeli kaž njedzeli kemschi řhodźicź; to pať niz jenož w konfirmazijskim cžaju, ale kóždy dobry křesćijan ma winowatość, rad a porjadnje Božu řkuzbu hwojeje zyrkwe wopytawacź. To Wasche džeczo tam w paczeriškej wucźbje wuknje. Ale shto potom, hdyž wono sacźuje: Tak tola pola nař doma njeje! Wjele bóle i porjadom je, so starškej kemschi njeindžetaj, a wulke wuwacze je, hdyž řebi nan njedzeli rano řwój klobuk staji a macź hwoje řpěwarške pyta a wobaj řo potom hromadže na pucź do Božeho doma nastajetaj. Je to dobry pšchiklad? Njeczinja woni tam, hdyž tajke wobstejnośće namakamy, džecjom wulke řnutsowne wobczežnośce? Džeczi tež bórly sacźuja, hacź Wascha wěra woprawna je abo niz. Shto pať, hdyž wone w paczeriškej wucźbje wo krařności a waźności tuteje wěry a wo czeřćenju křesćijanśkeho waschnja řlyśha, ale doma žanu wěru a křesćijanśke waschnje nje-namakaja! Dale řo džecjom w konfirmazijskich hodžinach powjeda, so křesćijan dyrbi je hwojim křesćijanśkim žiwjenjom, je hwojim řhodženjom sa Chryśtuśom hwoju wěru dopořacź. Shto potom, hdyž džeczo na hwojimaj staršimaj, kotrajž chzetaj křesćijanśtaj bncź, nicžo wo tym ani njewidzi ani njeřlyśhi, ale dyrbi je řwědkom bncź, so řwada, nje-přhesjedność doma řnježi a so nje-přhecźelne a hrośne řłowa a řwarjenje tam waschnje je!

Haj, lubi křesćijanizy starichi, na Waś řobu wjele sa-leži, hacź Bože řymjo we paczeriškej wucźbje na dobru rolu padnje a płody pšchinjeke! A temu tež řkuzha, so Wy izyła řajim macze sa to, shtož džeczi pola hwojeho řararja řlyśha a wuknu, a so řebi prózu cžinicze a řebi dacze wot nich to wupowjedacź. Wy macze řobu řamolwitość, so džeczi wjedža, so konfirmacija njeje jenož řwonkowna řwjatocžność, njeje jenož wotřalenje i džecžatstwa, ale nowy spocžatk a řwjaty řkutk, něśhto, shtož wróćo hlada na řhcženizu — konfirmacija je tola wobnowjenje řhcženśkeho řłuba! — a dopředka pořasuje na zly žiwjenje!

Wy řami dyrbicze tehodla paczeriški cžaj hwojich džeczi řnutsownje řobu docžacź, řami něśhto i teho mēć sa hwojich džeczi řwjaty cžaj! A wy dyrbicze a i tym pšchindžemy ř najřkubřchemu, řo modlicź, Boha prořncź sa hwoje džeczi! To je najwjěřha pomoz, kotruž móžecze jim sa tutón cžaj dacź!

Konfirmazijski cžaj je řwjaty cžaj; hacź to tak budže sa wasche džeczi, napořledku pšchi Boř leži. Ale daj won Wam řbože, so móžecze wy, kiž wy džecjom najřliže řtejicze, pšchi tym řobu pomhacź!
L. w M.

Са „джен джѣла“.

Zyrkwinski tydzenik „Evangelisches Deutschland“ wosjewi sa „Džen džela“ řajimazy nastawť. W nim rěka mjes druhim, hdyž bu najpředy prajene, so dyrbi tu porjad a wyschność bncź, so njeby „řwět džela“ — „Die Welt der Arbeit“ — řchodowal a řo řanjerodźil i njeřozialnymi elementami:

„To druge, „řwět džela“ w porjedze mēć, řu „pocžahi ř Bohu“, — so to tak po němskim wurasju prajimy. — To płaczi jenotliwemu kaž powřchitkowności. Wřcho naše dželo dořtanje nowy pohlad, hdyž so pšched Boha pšchinjeřemny. My bywamy pšchitromni a poniźni w řwojim cžinjenju. My widžimy zly řwět džela jako dar a nadawť Boži. Luther je to ras tak wuprajil: „Praj, shto řladže řlěboro a řłoto do horow, so bnychy je namakali? Shto řladže do role tak wulke bohactwo, řajkež nam i njeje wurośce je žitom, winom a je wřchelakimi płodami, wot kotrych řwřitke řwěřjata dořtawaja? Cžini to cžłowjekow dželo? Haj, dželo to wřcho namaka, ale Bóh dyrbi so tam pořožicź a dacź, jeli so dyrbi dželo to namakacź.“

A tež pohódnocženje džela ma i křesćijanśkeho řtejnichcza hwoje wořebite mēry. Njeindže tak jara wo to, shto dželaid, ale wo to, řak dželaid. Claus Harms je to ras pē-nje tak wuprajil: „O lubi bratija! To je waźna řkuzba, je kotrež nam Biblija řkuzi, řtajejo dželo do praweho řwětkla. Tu ředži něśto sa hwojim blidom, pšcho řnihi, kotrež řwět rořwětkla, abo tworjo řakonje a porjadny, po kotrymiž mē řo řraj a lud wjeřć, abo drugi tam ředži dželajo i řektu a i prynku a řeczi tam řteji, pšchitotujo ředže: shto je do rořdžela mjes nimi? — Eswět praji: wulkeho! Biblija praji: maleho, řaj praji: žaneho!“ — A ř tomu njeř je pšchitajene, shtož ras Moltka wuprajil: „Řak zly řinařha budže ta mēra, i kotrež budže w pšchihodnym řwěće naše řemśke dželo mēřene! Blyńcź wuřpěcha ale cžistota prózowanja a řwěrość we dopřelnjenju pšchikřusnośce, tež teje, kotraj řo řda řnadna bncź, rořřudži wo tym, shto cžłowśke žiwjenje hódne.“

Зырkej а stat.

W Erowjetruskej řu Bože domy, pšchepřelnjene i nutrynymi, řutry řařo dopořasate, so je křesćijanśka wěra žiwa móz a so wona ma hwoje řorlo w řtanjenym Ebořniku. Wo tutym njeřnicžomnym žiwjenju řu řo tež bolschewikojo pšchewědžili — a řu řo i nowej řurowoścju rořhorjeni křesćijanśtwo tola řnicžicź. Tak řu wosjewili, so duchowni řkuzheja řobu do „nje-přhecźelow řtata.“ Sacź řem řu řich „jenož“ do tych „řjes prawa“ licžili. řednaczo buchu řařo ř řmjerći řařudženi. Eakasane je, řkóžowaných duchowných křesćijanizy řhowacź a sa nich dobroprořncź.

W Ameriki. W řtacze Newyork w Pořkóžnej Americi bē wyschność powořala řongreř, kiž mēřeřhe řo řaběracź i tym, řak mohlo řo njeřkutkam wobaracź. Esudniřy, prawišniřy, polizija a duchowni bēchu řastupjeni. Řongreř řo sa to wuprajil, so maja řo we wřchěř řhulach řařo 10 řařnje wucźicź a so ma přenja hodžina kóždeho řhulśkeho dnja bncź nabořina. Eswójba a řhula matej řo řařo pod nabořny wliw řtajicź.

Se Sserbow a f dalofa.

Do wořadow: S wořebitym wufasom bu Boža ťlužba ja ťapoczatk paczerťťeje wucźby, kotraž je hewať njedźelu Jubilate, na njedźelu Cantate wotťtorczena. Pťhicźina drje bē, ťarťťich paczerťťich dźecźi a jich ťmōtrow a ťmōtow — a tohorunja wořadnych, pťchetoź tucźi ťu tola runje tať do tuteje wořebiteje Božeje ťlužby ťwołani! — haťle niz pťched wōlbu ťtajicź, hač do tuteje Božeje ťlužby du abo ťo na druhich, ťa tutu njedźelu wořebje poťtajennych wuhotowanjach hoťpodarťťeho a politiiťeho ťiwjenja wobdźela, ale jim wiťhēm ťmōźnicź, ťo ťhromadnje pťťhi wobojim wobdźelicź. A tuź njeh ťu wiťhitzy ťarťťi, ťmōťťja, ťmōtroy pťťiwuťni a runje tať wořadni njedźelu Cantate w Božich ťlužbach, kotreź ťu wořebje naťťim nowym paczerťťim dźecźom wēnowane, niz mjene pať ťarťťim, ťmōtram, wořadze. Se ťamgħłom ťtajimy pať ťłowo, wořebje wēnowane ťarťťim nowych paczerťťich dźecźi, — runje tať pať wiťťitkim druhim! — do tuteho dženťniťťeho cźiťla, ťo by tať wiťhēh ťobu pťťihotowało taź na ťapoczatk paczerťťeje wucźby tať na pťťichodnu njedźelu a jeje Bože ťlužby.

Sjednoczenťtwo ewangelťťich Sserbow w Budyťťinje. Šťtyri lēta ťu ťo minyło, ťo je cźiřōdka ťwērnnych Sserbow naťťe ťjednoczenťtwo ťaťōťika. Tucźi bēchu ťpōťnali, tať jara nam ewangelťťim Sserbam w Budyťťinje ťkladnoťcź pobraťchowajťe, ťo bychmy ťo mjes ťobu ťejnali a hromadze pobjeřadowali. Na ťnajomťtwe drje w Budyťťinje niťomu nje-pobraťhuje, wiťhało ťo w powołanju abo ť bliťtymi ťuřōdami bōrťťy ťejnajeh, ale domach ťo tola jenoź tam cźujeťťh, hđzeź ťy ť krajanami hromadze, kotryhź kolebka je teź w ťerbťťich wjeťťach ťtała a kiź ťe ťamgħnymy ťłowami taź ty to wupraja, ťťtoź maja na wutrobje. Naťťe ťjednoczenťtwo je drje ťtajnje, ale jenoź pomatku roťťko, doťelź ťmy ťo mało wo dalťťe ťobuťtawy prōzowali a jenoź poniźnje ťťutkowali. Šhroma-dźiťny wotmēwamy kōźdu poźlednju řijedu mēřaza w Sserbťťim Domje a to doťal w towarťťtowej ťťtwi; doťelź pať tuta wjazy dořahacź njeha, budźemy ťpntacź, ťo w lēcze w jaťi ťťhadźowacź. Štoro pťťhi kōźdej ťhromadźiťnje poťťicźi ťo pťťednoťť. Nētotre ťhromadźiťny, taź adventťťi wječōr, hō-downy wječōr, pťacźi kwař atd. doťtawaju ťwōj wořebity pťťimēřeny ras. Kōźde lēto ťmy teź ťhromadne wulēty do wokoliny Budyťťina mēli. Šnate je, ťo ťo tute wulēty ťtajnje derje radza a ťo zyle lēto pola ťobuťtawow w dobrym wō-pomnjecźu wōťtawaju. Wobdźelicź mōže ťo w naťťim ťjedno-czenťtwe kōźdy Sserb a kōźda Sserbowka, ťtari a młōdźi a kōźdeho powołanja; tu njeje řane wulycźinjenje, wiťhitzy ťu jenať rady widźeni. Pťťinoťť wucźinja jenoź 10 pj. na mēřaz. Doťelź wēmy, ťo po jutrach ťažo dźel naťťeje wjeřneje młōdźiny do Budyťťina pťťiczehnje, prořnymy ťarťťich, pťťe-czeťťtwo a ťuřōdow tutnych młōdnych Sserbow a Sserbowki, ťo bychu jich na naťťe ťjednoczenťtwo ředźbnych řcźinili. Wobro-cźicź mōža ťo wořobinťny abo piřomnje na 1. pťťedgħdu, řnjeja Kubjenja na Wettinťťej drořy 18a, abo na 2. pťťedgħdu a poťladnika řnjeja A. Šzymanka, Kriegersiedlung 15 abo na piřmawjedźerja řnjeja E. Lorenza, Marťťnerowa drořa 26 abo na jaťtupjerja Michalťťeje wořady, řnjeja řararja Tiťťerja, pťťhi Michalťťej zyrkwi 2. Naťťe ťhromadźiťny ťo teź w Sserbťťich Rowinach w towarťťtowskiť powēťtniku wōťťewjeja, tať ťo mōže kōźdy teź hnydom do ťhromadźiťny pťťiczehnje.

W Klufťťu řwjecza na Bože ťpicze tulētny řwjedźen Gustav-Adolfoweho towarťťtwa. Tuź ťo njeh jich prawje wjele pťťeho hotuje, jōn ťobu řwjeczič. Drōbnťťeho wō tym ťo hiťťeje wōťjewi.

W Šťowjetruťťej bē 1933 hiťťeje 40 ewangelťťo-lutherťťim duchownym mōźno, ťťutkowacź. Po najnowiťťich pe-wjeťczech ťu ť tutnych jenoź hiťťeje 8 ťbnyťni, a to 4 Nēmzy, 3 řinojo a 1 Štonťťi.

„Nječajne liťty“ ťu ťažo po puczu pťťes řraj. Polizija warnuje, ťo na piřanju tutnych liťtow wobdźelicź.

„Poťnōzno-nēmťťe miřionťtwo“ řwjeczi 16., 17. a 18. meje w mēřcze Bremen řwōj 100lētny jubilej.

Wi. Dopomnimy drje ťo hiťťeje na to, ťťtoź tuto mjeno wōťnamjenja. Štare mēťto Kanaanťťťich to bē, ť ranju mēťta Bethel. Tam, hđzeź tuto mēťto nēhdy ťtejeťe, wurťwaja hižo dleźťťi czař. Šsu hižo wulki dźel mēťta wurťli. Namaťťachu řylne mēřczeřanťťe murje a woborne naprawy. To poťaťuje na to, ťo je tuto mēťto nēhdy řylne a waźne było. Ša to řeczi teź tamne poraźenje řraelitow, kotreź ť Biblije ťnajemy: Citaj řoť. 7, 8. — Nadenđzechu tam teź tempel, wō kotrymź mēnja, ťo je 3000 lēt ťtary. W nim namaťťachu teź bronzowe řudobja. Tute namaťťanki maja ťa waźne a ťo prōzujaj, ť nich dalťťeho wō dawnych czařach ťwēťcicź.

Bibliťťi pucźnik.

Jubilate, 3 meje: (Wgħťajcze Řnjeťej wiťťitkōn řwēt! Pť. 100.) Řnježe, řraelťťi Božo, řadny Bōh njeje, ani horje-ťach we njebjeřach, ani delťach na ťemi, tebi runja, kiź dźer-źiťť ťlub a řmilnoťcź řwojim wōtrocźkam, ťoťťiř ť zylej wu-trobu pťťed tobu řhōdza. 1. řal. 8, 23. — Ša řwoje řiwe dny řym ťhoniť, tať huťto mje, mōj Božo, ty pťťes wiťťelki řťiř a řrudźbu hōniť, do wulkeje nuťy ťorťať řy. W najwjeťťim mojim hubjeťťtwe pať twōj troťťt mi ťo jařwēczi. Ř. 606, 11. — řil 4, 4. — řan 12, 24—26.

Pōndźela, 4. meje: Dźerźcze moje pťťiťaťnje a cźiucze je; pťchetoź ja řym tōn Řnjeť, kiź wař řwjeczi. 3. Mōjť. 20, 8. — Ř. 289, 6. — Pťťalm 97. — 4: Mōjť. 22, 22—41.

Wutora, 5. meje: Šlaj wiťhať, ťo tōn lud twōj lud je. 2. Mōjť. 33, 13. — Ř. 620, 10. — Šebr. 10, 32—39. — 4. Mōjť. 23, 7—28.

Šrijeda, 6. meje: Wgħ dyrbicze pōťnacź, ťo ja tōn Řnjeť, Waťť Bōh, řym. 2. Mōjť. 16, 12. — Ř. 321. — Šebr. 11, 1—12. — 4. Mōjť. 24, 1—17, 25.

Šťwtōrtk, 7. meje: Dopomnicze ťo jehō dźiwow, kotreź wōn cźiniť je, jehō dźiwow a jehō řłowow. Pť. 105, 5. — Ř. 438. — Šebr. 11, 13—30. — 5. Mōjť. 4, 1—15.

Pjatk, 8. meje: Tōn Řnjeť řudzi ludźi. Pťťalm 7, 9. — Ř. 790. — Šebr. 11, 32—40. — 5. Mōjť. 4, 20—29.

Šťobota, 9. meje: Šťťichmy wobťamťjenje zyleje wucźby: hōj ťo Bōha, a dźerź jehō řaťnje; pťchetoź to wiťťit-kim cźłowjeřkam pťťiřťluťťa. Pťed. Šalom. 12, 13. — Ř. 254, 1. — Šebr. 12, 1—13. — Pťťalm 98.

Liťtowanje. Ša Cantate: W. we W. — Ša Rogate: Ř. w N. — Ša Graudi: Ř. cź w B.